

Eksempel på en masterprojektrapports argumentation, master i sundhedspædagogik (12)

Titel: "Sundhedspædagogik og rehabilitering – betydningen af patientdeltagelse i rehabiliteringsforløbet"

Dokumentation:

- 1) Analyse af
  - > apopleksiramtes og pårørendes mestring i hverdagslivet
  - > apopleksiramtes og pårørendes opfattelse af rehabilitering som fysisk genoptræning og en medicinsk intervention baseret på ekspertviden
  - > pårørendes oplevelse af manglende medinddragelse under rehabiliteringsforløbet.

2) Diskussion af hvilken betydning apopleksiramtes og pårørendes oplevelse af deltagelse i målsætningsarbejdet og rehabiliteringsforløbet har for deres oplevelse af mestring i hverdagslivet.

Konklusion:

"Der tegner sig et generelt billede af, at apopleksiramte og pårørende oplever, at hverdagslivet er svært at mestre i følelsesmæssig forstand, idet de oplever, at meningsfulde aktiviteter og primære rolleaktiviteter ikke kan opretholdes. (...) Samtidig ses en tendens til, at de apopleksiramte og pårørende formår at mestre hverdagslivet i mere kognitiv forstand. (...) Der ses en tendens til, at deltagelsen i målsætningsarbejdet, for både de apopleksiramte og pårørende, kan defineres som symbolsk. (...) Set ud fra et ideologisk perspektiv bør målsætningsarbejdet bygge på et samarbejde mellem apopleksiramte, pårørende og fagprofessionelle, der bygger på patientdeltagelse. Undersøgelsen afspejler et stort behov for viden omkring rehabiliterings og målsætningsarbejdets overordnede formål. Ligeledes peger undersøgelsen på, at symbolsk deltagelse i målsætningsarbejdet kan have negativ indflydelse på apopleksiramtes og pårørendes evne til at mestre hverdagslivet. Således vurderes det, at ægte deltagelse, hvor det er de apopleksiramte, der tager initiativ til mål, og hvor den efterfølgende proces baseres på en ægte dialog i samarbejde med fagprofessionelle, kan have positiv betydning for de problematikker, der opleves i hjemmet." (s. 54-55)

Fagligt fundament og fremgangsmåde (teori og metode):

Deltagelsesbegrebet, herunder 'ladder of participation' (Hart), symbolsk og ægte deltagelse (Simovska) samt kategorier af deltagelse inden for sundhedspædagogiske projekter (Jensen).

Mestringsbegrebet og oplevelse af sammenhæng (Antonovsky).

Semistrukturerede kvalitative forskningsinterviews.

Eksempel på en masterprojektrapports argumentation, master i sundhedspædagogik (fortsat)

Eksempler på diskussion og metodekritik:

"Ifølge Kvale knytter validering af en undersøgelse sig bl.a. til (...) troværdigheden af informanternes beskrivelser og om at sikre betydningen af det, der siges (41, s. 276). Jeg har under interviewet forsøgt at følge op på modstridende udsagn i interviewet, således at jeg sikrer mig, at det, deltagerne siger, er det, de virkelig mener. Her skal tilføjes, at de apopleksiramtes neuropsykologiske vanskeligheder påvirkede og besværliggjorde besvarelser af spørgsmål. En af de apopleksiramte (...) var meget grådlabil under interviewet og udviste tydelige depressive tegn. Dette forværede hendes talevanskeligheder, og svarene på spørgsmålene var derfor korte med få spontane ytringer og dybe beskrivelser. Jeg kunne i dette tilfælde have valgt at foretage et geninterview, men fravalgte dette af etiske årsager. Jeg fornemmede, at den apopleksiramte brugte mange ressourcer på at gøre sig forståelig, og jeg ønskede ikke at belaste hende unødigt.

Jeg valgte at interviewe informanterne i forhold til deres oplevelse af rehabiliteringsforløbet, *efter* de var udskrevet. Dette kan have haft konsekvenser i forhold til at kunne genkalde sig oplevelser fra rehabiliteringsforløbet, taget den apopleksiramtes kognitive problemstillinger i betragtning. Dog har jeg af tidsmæssige ressourcer fravalgt ligeledes at foretage interviews ved udskrivelsestidspunktet. Jeg har derimod valgt at præsentere informanterne for den apopleksiramtes rehabiliteringsplaner under interviewet for hermed at støtte dem i deres hukommelse." (s. 52-53)

Eksempler på faglig kontekst for rapportens argumentation:

"Hensigten med undersøgelsen er at bidrage til diskussion om, hvordan hverdagslivet og sundhedspædagogikken kan tænkes ind i rehabilitering i et hospitalsfagligt felt med henblik på udvikling og forbedring af rehabiliteringsforløbet. Jeg har ofte stillet mig undrende over for måden, hvorpå patienternes rehabiliteringsplaner udarbejdes – dette set i lyset af patientdeltagelse. Min undren går på graden af patientdeltagelse, samt i hvilken grad patienterne oplever målene som *meningsfulde* i forhold til det hverdagsliv, de skal leve efter udskrivelse. Samtidig har jeg erfaret, at målsætningsarbejdet ofte er en kilde til etiske dilemmaer, når der skal defineres mål, som både det tværfaglige team og den apopleksiramte finder meningsfulde og realistiske. Ofte henvises der til den apopleksiramtes kognitive dysfunktioner, hvis de mål, den apopleksiramte ønsker at formulere, er urealistiske, set ud fra de fagprofessionelles synspunkt. Jeg vurderer, at der i rehabiliteringspraksis bør være et større fokus på deltagelsesbegrebet for hermed at optimere muligheden for hver enkelt patients deltagelse på det højeste niveau, som de har interesse for og kompetence og motivation til. En større forståelse herfor, vurderer jeg, kan anvendes i den videre planlægning og udvikling af rehabiliteringsforløbet mhp. forebyggelse af problematikker, der kan opstå i hjemmet efter udskrivelse fra rehabiliteringshospitalet." (s. 1)

"Der findes ikke meget litteratur inden for det valgte område. Generelt finder patientperspektiver på apopleksi efter udskrivelse fra rehabiliteringshospital begrænset opbakning i litteraturen, og de færreste undersøgelser drager sammenhæng til patienternes oplevelse af rehabiliteringsforløbet. I den forbindelse beskriver Paterson & Scott-Findlay (23) det problematiske i, at patienter med hjerneskade, og som følge deraf kognitive problematikker i form af talevanskeligheder, nedsat hukommelse og manglende sygdomsindsigt, ofte ekskluderes fra kvalitative interviews (23, s. 400). Denne patientgruppe har et stort behov for at blive "hørt", og forfatterne stiller sig kritisk over for, at de fleste undersøgelser udelukkende har fokus på informanter, der er veluddannede og velformuleret, eller udelukkende inkluderer den skadedes pårørende (Ibid.)." (s. 11)